

Міністерство освіти і науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили

С Х В А Л Е Н О

Вченою радою ЧНУ
ім. Петра Могили

Протокол № 9

«29» 05 2025 р.

З А Т В Е Р Д Ж Е Н О

В.о. ректора ЧНУ ім. Петра Могили

Леонід КЛИМЕНКО

«29» 05 2025 р.

ПРОГРАМА

**вступних фахових випробувань на навчання
за третім (освітньо-науковим) рівнем «доктор філософії»
галузі знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»
спеціальності В11 «Філологія»
спеціалізація В11.041 «Германські мови та літератури (переклад
включно), перша – англійська»**

Проректор з наукової роботи

Роман ДІНЖОС

Декан факультету філології

Людмила ШЕРСТЮК

Зав. кафедри англійської філології та
перекладу

Вікторія АГЄЄВА-КАРКАШАДЗЕ

*Програма схвалена
на засіданні кафедри англійської філології
та перекладу
(Протокол № 9 від 25 квітня 2025 року)*

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного іспиту зі спеціальності В11 «Філологія» розроблено відповідно до навчального плану факультету філології Чорноморського національного університету імені Петра Могили.

Метою вступного іспиту є визначення рівня сформованості знань та умінь претендентів на навчання за третім (освітньо-науковим) рівнем «Доктор філософії» за спеціальністю В11 «Філологія» та спеціалізацією В11.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» в обсязі навчальних програм ОР «Бакалавр» і «Магістр».

Завданнями вступного іспиту є оцінити:

- рівень сформованості теоретичних знань претендентів на навчання за третім (освітньо-науковим) рівнем «доктор філософії» за вказаною спеціальністю і спеціалізацією;
- рівень їхнього володіння термінологічно-понятійним апаратом досліджень обраної спеціалізації;
- вміння претендентів аналізувати наукові джерела та робити аргументовані висновки на цій підставі.
- їхня здатність застосовувати теоретичні знання на практиці і в дослідницькій роботі за обраною спеціалізацією.

Вихідні компетентності вступників відповідно до спеціальності і спеціалізації:

Знання:

- 1) принципи та методи досліджень у германістиці;
- 2) загальне мовознавство та історія лінгвістичних вчень;
- 3) лінгвістична термінологія, методи досліджень, закони та їх застосування у сучасних мовознавчих дослідженнях;
- 4) теорія літератури (термінологічно-понятійний апарат та сучасні теоретико-методологічні підходи);
- 5) історія англійських літератур (зміст художніх творів та історико-літературна динаміка в тематико-проблемних та стильових параметрах);
- 6) фонетика, лексикологія, морфологія, граматика, синтаксис, стилістика англійської мови;
- 7) базові факти історії українського і зарубіжного перекладознавства, теорії перекладу; основні форми, види та жанри перекладу; лексичні, граматичні, жанрово-стилістичні та прагматичні проблеми перекладу українською з англійської; особливості перекладу текстів різних стилів.

Уміння:

- 1) розкривати принципи та характеризувати методи функціонально-комунікативних досліджень у германістиці;
- 2) користуватися лінгвістичною термінологією для характеристики мовних явищ;
- 3) обирати оптимальні методи досліджень мовних явищ та оперувати законами лінгвістики в практичних дослідженнях;
- 4) характеризувати історію англomовних літератур від давнини до сучасності, апелюючи до форми і змісту художніх творів як підтвердження чи спростування тих чи інших світоглядних, естетичних, стилістичних тощо змін у цивілізаційній динаміці;
- 5) пояснювати значення та коректно використовувати термінологічно-понятійний апарат літературознавства;
- 6) характеризувати сучасні теоретико-методологічні підходи на прикладі аналізу вибраних літературних зразків;
- 7) застосовувати теоретичні знання з фонетики, лексикології, морфології, граматики, синтаксису, стилістики англійської мови у практиці мовлення;
- 8) визначати форми, види та жанри перекладу; формулювати лексичні, граматичні, жанрово-стилістичні та прагматичні проблеми перекладу; визначати особливості перекладу текстів різних стилів.
- 9) знаходити і коментувати сильні та вразливі сторони аргументації опрацьованих досліджень;
- 10) формулювати і аргументовано доводити власну думку й позицію в межах проблематики спеціальності і спеціалізації;
- 11) робити логічні й повні висновки на підставі викладу наукової проблеми;
- 12) встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між певними фактами мовної культури і міжкультурної комунікації та робити обґрунтовані висновки.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ ТА СТРУКТУРА ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТА

Вступний іспит зі спеціальності В11 «Філологія» за спеціалізацією В11.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» проводиться відповідно до програми, затвердженої Вченою радою Чорноморського національного університету імені Петра Могили. Вступний іспит проводиться за екзаменаційними білетами, які складаються із 3 питань:

1. Теоретичне питання з мовознавства / літературознавства / перекладознавства відповідно до обраної для дисертації дослідницької пропозиції – 30 балів.

2. Практичне завдання відповідно до обраної для дисертації дослідницької пропозиції: Лінгвістичний аналіз / літературознавчий аналіз / лінгвістична інтерпретація уривку неадаптованого художнього, публіцистичного або наукового тексту обсягом приблизно 500 друкованих знаків – 30 балів.

3. Презентація дослідницької пропозиції – 40 балів.

На підготовку до відповіді на питання білета вступникові надається 1 астрономічна година.

Зразок білета вступного фахового випробування наведений у Додатку А.

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗМІСТУ ПРОГРАМИ

Мовознавство

Принципи та методи досліджень у германістиці. Функціональна типологія германських мов. Функціональні ролі мови. Спілкування, обмін думками на рівні суспільних функціональних ролей мови. Усне й писемне спілкування. Функціональний стиль мовлення. Мовна діяльність як трихотомія: мова – мовленнєва діяльність – текст. Мовленнєва діяльність як динамічний фактор розвитку мовної діяльності. Складові частини мовленнєвої діяльності: комунікативне завдання, намір, план, композиційно-мовленнєві форми, комунікативний ефект. Функціонально-комунікативні ознаки композиційно-мовленнєвих форм: дескриптивні, ініціативні, інвентивні, -контактивні. Прагматика та семантика продуктивних мовно-комунікативних дій: комунікативні партнери, сфери комунікації, комунікативний намір та план комунікації, тема та текст. Соціальна диференціація мови, її основні форми. Мова як найважливіша етнічна ознака. Етнолінгвістика як наука, що вивчає мову в її зв'язках з культурою народу – її носія.

Розвиток мови і два аспекти лінгвістики: синхронія і діахронія. Предмет та об'єкт дослідження лінгвістики тексту. Визначення поняття «текст». Онтологічні та гносеологічні характеристики тексту. Комунікативна модель породження тексту. Текстуальність. Критерії текстуальності: когезія (структурна зв'язність), когерентність (семантична зв'язність); інтенціональність (комунікативний намір), актуальність, інформативність, ситуативність, інтертекстуальність (зв'язок з текстом попередником). Типи текстів. Критерії типологізації текстів. Типологія текстів за сферами комунікації. Текст та дискурс. Породження та сприйняття текстів у міжкультурній комунікації. Основні поняття лінгвістики тексту. Інтерлінгвістика як особлива лінгвістична дисципліна, яка вивчає організацію колективної комунікації в багатомовному світі.

Передумови виникнення та комунікативно-прагматична орієнтація теорії мовленнєвих актів. Чотири мовленнєві акти Дж. Серля та його послідовників. Теоретичне та прикладне значення теорії мовленнєвих актів. Теорія когнітивних моделей Дж. Локоффа та фреймова теорія Ч. Філмора. Лінгвістичні універсалиї, концепти та концептуальні метофори. Мовна та концептуальна картини світу.

Інтеграція лінгвістики та психології як закономірна передумова виникнення та розвитку психолінгвістики. Психолінгвістичні напрямки дослідження мови: теорія конгруентності Ч. Осгуда, теорія мовленнєвої діяльності. Психофізичні основи зв'язку мови і мислення. Поняття про нейролінгвістику. Внутрішнє мовлення і мислення. Питання про вплив мислення на розвиток мови і вплив мови на мислення. Гіпотеза лінгвістичної відносності Сепіра-Ворфа.

Зовнішні та внутрішні причини мовних змін (мовні антиномії). Мовні контакти. Субстрат, суперстрат, адстрат. Метод компонентного аналізу. Дистрибутивний

аналіз. Метод безпосередніх складників. Трансформаційний аналіз. Породжувальна граматики Н. Хомського. Метод шести кроків Ю. Караулова. Види типологічних досліджень і методи типологічного аналізу.

Літературознавство

Категорії напряму, жанру і стилю в сучасному літературознавстві. Історія літературних жанрів і стилів. Біографічна, міфологічна, культурно-історична школи літературознавства. Формальні методи літературознавчого аналізу («нова критика», структуралізм, семіотика, постструктуралізм). Психоданаліз і теорія архетипів. Соціокультурні концепції в літературознавстві ХХ ст. Новий історизм. Феміністична критика та її засади. Постколоніальна критика, її предмет та спрямування. Гендерні студії в літературознавстві. Постмодерністська критика. Основні принципи герменевтики в літературознавстві. Феноменологічна критика. Школа рецептивної естетики. Класична та посткласична наратологія. Літературознавча компаративістика.

Головні теми та мотиви характерні для античного епосу та драми. Роль античної літератури у формуванні європейської культурної традиції. Найвідоміші представники античної літератури, їх внесок. Значення риторики для римської літератури. Римські оратори і письменники. Спільні та відмінні риси грецької та римської літератури за тематикою і стилем.

Середньовічна література. Естетичні категорії середньовічного мислення. Героїчний епос, лицарська і міська література. Історизм середньовічного епосу. Від епосу до роману доби Середньовіччя. Типологія лицарського роману. Християнська література доби Середньовіччя та її значення.

Середньовічні традиції в ранньому Відродженні. Концепція людини і світу в мистецтві Відродження. Загальне та індивідуальне в розвитку літератури Відродження в країнах Західної Європи. Поетика Відродження. Літературне Відродження в Англії. Шекспір як центр літературного канону. Ліричні жанри в літературі Відродження. Жанрові модифікації роману. Театр доби Відродження. Любовно-авантюрна комедія, трагікомедія. Вплив концепції антропоцентризму на ренесансну трагедію. Течії і стилі в літературі Відродження.

XVII ст. як літературна епоха. Європейське бароко як мистецький напрям і стиль. Динамізм, контрастність, метафоричність і алегоризм літературного бароко. Метафізична школа поезії. Джон Донн: художньо-естетичні принципи та провідні мотиви поетичного доробку. Творчість Джона Мільтона. Естетика, поетика і жанрова система класицизму. Класицизм і бароко. Сучасні літературознавчі погляди на бароко і класицизм.

Доба Просвітництва як історико-культурний феномен. Типологія роману доби Просвітництва. Новаторський характер нарації у романі Г. Філдінга «Історія Тома Джонса, найди». Готичний роман передромантизму. Література сентименталізму. Новаторство Л. Стерна. Англійський та американський варіанти романтизму. Історичний роман епохи романтизму. Творчість В. Скотта. Система романтичних ліричних жанрів. Романтична драма. Особливості романтичної міфотворчості. Переосмислення міфу у творчості Байрона. Американська новела доби романтизму (В. Ірвінг, Е.А. По).

Естетичні засади і жанрова система англійського реалізму першої пол. XIX століття. Еволюція художнього психологізму та індивідуальний стиль у реалістичному романі XIX ст. Англійська література вікторіанської епохи. Специфіка американського літературного процесу в другій половині XIX ст. Натуралізм в Європі й США. Декаданс, символізм та імпресіонізм в ліриці та драмі на межі XIX-XX ст. Течії декадансу. Естетизм О.Вайльда. Новаторство драм Б.Шоу.

Модернізм як художня система: філософія та естетика. Англійський психологічний роман доби модернізму. Міф, міфологія і міфотворчість у літературі модернізму: творчість Дж.Джойса. Психологічна проза В.Вулф. Філософія віталізму у творчості Д.Г.Лоуренса. Своєрідність американського модернізму. Ненадійний наратор у романі Ф.С.Фіцджеральда «Великий Гетсбі». Модерністська антиутопія О.Гакслі. Англомовна поезія перших десятиліть XX ст.: школи і напрями. Інтелектуалізм Т.С.Еліота та його поетичний доробок. Літературний екзистенціалізм: основні характеристики. Роман В.Голдінга «Володар мух» як сучасна антиробінзонада. Фантастика і фентезі в англомовній літературі. Літературний постмодернізм у Великій Британії: теорія та практика. Постмодерністська поетика у романі І.Мак'юена «Спокута». Феміністичні тенденції в сучасній англомовній культурі та літературі. Мульти- і транскультуралізм в сучасній англомовній літературі.

Перекладознавство

Перекладознавство як наукова дисципліна. Категоріальний апарат перекладознавства. Теорії перекладу Г. Вермейера, В. Демецької, Дж. Кетфорда, Ю.Найди. Роль перекладу в розвитку культур та їхній взаємодії. Сучасний стан українського і зарубіжного перекладознавства. Українські школи перекладу. Етапи розвитку українського перекладознавства. Видатні перекладачі та перекладознавці України і країни мови перекладу. Компетенції перекладача.

Комунікативний, мовний, літературний, культурний та семіотичний аспекти перекладу. Зміст як інваріант перекладу. Інформативна структура тексту та окремих його елементів (слів, словосполучень тощо). Поняття функціональної інформації (домінанти) тексту та її відображення в перекладі. Проблема еквівалентності та адекватності в перекладі. Моделі перекладу О.Ребрія та О.Селіванової. Види екстралінгвістичної інформації: денотативна (семантична), конотативна (експресивно-стилістична), соціолокальна, хронологічна, соціокультурна (прагматична), асоціативно-образна та ін. Проблема визначення та характеристика семантики слова. Інформаційний обсяг слова в теорії перекладу.

Вербальне вираження національних особливостей мови. Поняття перекладності / неперекладності. Безеквівалентна лексика в теорії перекладу: класифікація та особливості відтворення. Особливості відтворення фразеологічних одиниць під час перекладу. Переклад як процес міжкультурної комунікації та адаптації. Застосування стратегій форенізації та доместикації у процесі перекладу.

Лексичні відповідності в перекладацькій діяльності. Граматичні значення та їх передавання в перекладі. Синтаксичні відповідності в перекладі. Трансформації в процесі перекладу. Транскодування, калькування, описовий переклад, генералізація, конкретизація, модуляція, антонімічний переклад і компенсація. Граматичні заміни (заміна форми слова, частини мови, типу речення). Зарубіжні перекладознавці про

перекладацькі техніки / процедури (Ж.-П. Віней & Ж.Дарбельне, Ю.Найда, П.Ньюман).

Жанрові теорії перекладу: специфіка перекладу прозових, поетичних, драматичних, офіційно-ділових, науково-технічних і публіцистичних текстів.

Письмовий і усний переклади. Послідовний переклад та його особливості. Синхронний переклад та його особливості. Аудіовізуальний переклад: характеристики та види.

Використання словників різних типів у перекладі. Електронні словники, їх види та характеристики (двомовні, багатомовні, тлумачні, фразеологічні, галузеві, словники скорочень, синонімів, антонімів). Роль енциклопедій і довідників у процесі перекладу. Використання мультимедіа-енциклопедій у перекладацькій діяльності.

Поняття про новітні інформаційні технології у перекладацькій діяльності та їх види. Перекладацькі ресурси Інтернету. Способи перекладу у системах комп'ютерного перекладу. Головні системи комп'ютерного перекладу та їх характеристики.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

Мовознавство

1. Мовна комунікація та гносеологічна, експресивна, естетична, функціональна роль мови.
2. Германське мовознавство і предмет його вивчення. Функціональна типологія германських мов.
3. Мовна діяльність як трихотомія: мова – мовленнєва діяльність – текст.
4. Складові частини мовленнєвої діяльності: комунікативне завдання, намір, план, композиційно-мовленнєві форми, комунікативний ефект.
5. Теорія мовленнєвих актів Дж. Серля та його послідовників.
6. Теорія когнітивних моделей Дж. Лакоффа та фреймова теорія Ч. Філмора.
7. Лінгвістичні універсалиї, концепти та концептуальні метафори. Мовна та концептуальна картина світу.
8. Прагматика та семантика продуктивних мовно-комунікативних дій: комунікативні партнери, сфери комунікації, комунікативний намір та план комунікації, тема та текст.
9. Предмет та об'єкт дослідження лінгвістики тексту. Визначення поняття «текст». Онтологічні та гносеологічні характеристики тексту.
10. Основні поняття лінгвістики тексту. Текстуальність. Критерії текстуальності: когезія (структурна зв'язність), когерентність (семантична зв'язність); інтенціональність (комунікативний намір), актуальність, інформативність, ситуативність, інтертекстуальність (зв'язок з текстом попередником).
11. Типи текстів. Критерії типологізації текстів. Типологія текстів за сферами комунікації.
12. Текст та дискурс. Породження та сприйняття текстів у міжкультурній комунікації.
13. Психолінгвістичні напрямки дослідження мови: теорія конгруентності Ч. Осгуда, теорія мовленнєвої діяльності.
14. Психофізичні основи зв'язку мови і мислення. Поняття про нейролінгвістику.

15. Внутрішнє мовлення і мислення. Питання про вплив мислення на розвиток мови і вплив мови на мислення. Гіпотеза лінгвістичної відносності Сепіра-Ворфа.
16. «Мовна картина світу» та її відношення до логічної моделі дійсності. Своєрідність мови як суспільного явища.
17. Соціальна диференціація мови, її основні форми.
18. Мова як найважливіша етнічна ознака. Етнолінгвістика як наука, що вивчає мову в її зв'язках з культурою народу – її носія.
19. Інтерлінгвістика як особлива лінгвістична дисципліна, яка вивчає організацію колективної комунікації в багатомовному світі.
20. Проблема співвідношення мови і мовлення. Усне й писемне спілкування. Функціональний стиль мовлення.
21. Розвиток мови і два аспекти лінгвістики: синхронія і діяхронія.
22. Порівняльно-історичний метод у розвитку германістики.
23. Зовнішні та внутрішні причини мовних змін (мовні антиномії).
24. Мовні контакти. Субстрат, суперстрат, адстрат.
25. Метод компонентного аналізу.
26. Дистрибутивний аналіз.
27. Метод безпосередніх складників.
28. Трансформаційний аналіз. Породжувальна граматики Н. Хомського.
29. Метод шести кроків Ю. Караулова.
30. Види типологічних досліджень і методи типологічного аналізу.

Літературознавство

1. Категорії напряму, жанру і стилю в сучасному літературознавстві.
2. Біографічна, міфологічна, культурно-історична школи літературознавства.
3. Формальні методи літературознавчого аналізу («нова критика», структуралізм, семіотика, постструктуралізм).
4. Психоданаліз і теорія архетипів.
5. Соціокультурні концепції в літературознавстві ХХ ст. Новий історизм. Феміністична критика та її засади.
6. Постколоніальна критика, її предмет та спрямування. Гендерні студії в літературознавстві.
7. Основні принципи герменевтики в літературознавстві.
8. Феноменологічна критика.
9. Школа рецептивної естетики.
10. Класична та посткласична наратологія.
11. Літературознавча компаративістика.
12. Літературне Відродження в Англії. Шекспір як центр літературного канону. Ліричні жанри в літературі Відродження.
13. Класицизм і бароко. Сучасні літературознавчі погляди на бароко і класицизм.
14. Доба Просвітництва як історико-культурний феномен. Типологія роману доби Просвітництва.
15. Англійський та американський варіанти романтизму. Американська новела доби романтизму (В. Ірвінг, Е.А. По).
16. Еволюція художнього психологізму та індивідуальний стиль в англійському реалістичному романі ХІХ ст.
17. Специфіка літературного процесу у США в ХІХ ст.

18. Англійський психологічний роман доби модернізму. Міф, міфологія і міфотворчість у творчості Дж. Джойса. Психологічна проза В. Вулф. Філософія віталізму у творчості Д.Г. Лоуренса.
19. Своєрідність американського модернізму. Ненадійний наратор у романі Ф.С. Фіцджеральда «Великий Гетсбі». Модерністська антиутопія О. Гакслі.
20. Особливості американського постмодернізму: загальна характеристика.
21. Категорія гри в романі А.Мердок «Чорний принц». Психоаналітична, інтертекстуальна, символічна інтерпретація образів.
22. Риси жанру антиутопії у романі К.Воннегута «Бойня номер п'ять, або Хрестовий похід дітей». Своєрідність образної системи.
23. Особливості постмодернізму в США: загальна характеристика.
24. Особливості жанрів фентезі та фантастики у сучасній англійській літературі.
25. Англійська поезія перших десятиліть XX ст.: школи і напрями. Інтелектуалізм Т.С. Еліота та його поетичний доробок.
26. Літературний екзистенціалізм: основні характеристики.
27. Риси жанру антиутопії у романі К.Воннегута «Бойня номер п'ять, або Хрестовий похід дітей». Своєрідність образної системи.
28. Літературний постмодернізм у Великій Британії: теорія та практика. Постмодерністська поетика у романі І. Мак'юена «Спокута».
29. Герой і світ у парадигмі американського постмодернізму. Феміністичні тенденції в сучасній культурі та літературі.
30. Мульти- і транскультуралізм в сучасній англійській літературі.

Перекладознавство

1. Наукові засади перекладознавства: предметна область, методологічні підходи та основні поняття категоріального апарату.
2. Загальна та спеціальна теорії перекладу. Об'єктивні та суб'єктивні аспекти перекладу (на прикладі теорій Г. Вермейера, В. Демецької, Дж. Кетфорда, Ю.Найди).
3. Значення перекладу для культурного розвитку та взаємодії. Переклад як процес міжкультурної комунікації та адаптації (стратегії форенізації та доместикації).
4. Історія та специфіка української школи перекладу.
5. Перекладознавство в Україні та за кордоном: сучасний стан і тенденції.
6. Роль видатних українських та зарубіжних перекладачів і перекладознавців у розвитку теорії та практики перекладу.
7. Комунікативний, мовний, літературний, культурний та семіотичний аспекти перекладу.
8. Зміст як інваріант перекладу. Інформативна структура тексту та окремих його елементів (слів, словосполучень тощо).
9. Поняття функціональної інформації (домінанти) тексту та її відображення в перекладі.
10. Переклад буквальний, адекватний та вільний. Шляхи досягнення адекватності в перекладі.

11. Види екстралінгвістичної інформації (денотативна, конотативна, соціолокальна, хронологічна, соціокультурна, асоціативно-образна та інші) та їх вплив на процес перекладу.
12. Інформаційний обсяг слова в теорії перекладу. Лексичні відповідності в перекладацькій діяльності.
13. Роль граматичних трансформацій у досягненні адекватності перекладу.
14. Комунікативне членування тексту і його відображення в перекладі. Синтаксичні відповідності в перекладі.
15. Жанрові теорії художнього перекладу: специфіка перекладання прозових, поетичних, драматичних творів.
16. Аудіовізуальний переклад: основні типи та характеристики.
17. Лексичні трансформації в перекладі: класифікація та застосування.
18. Підходи зарубіжних науковців до класифікації перекладацьких трансформацій (Ж.-П. Віней & Ж.Дарбельне, Ю.Найда, П.Ньюман).
19. Специфіка перекладу інформативних текстів (офіційно-ділових, науково-технічних, публіцистичних).
20. Типологія перекладу: порівняльний аналіз письмового та усного перекладу, їхні функції та специфіка реалізації в професійній діяльності.
21. Послідовний переклад: сутність, основні характеристики, техніка виконання, сфери застосування та вимоги до перекладача.
22. Синхронний переклад: основні риси, умови здійснення та роль у міжнародній комунікації.
23. Роль довідкових джерел у перекладацькій діяльності: типи словників, енциклопедій, довідників та особливості їх використання.
24. Застосування мультимедійних енциклопедій у процесі перекладу.
25. Роль новітніх інформаційних технологій у перекладацькій діяльності: їх основні види та застосування в професійній практиці перекладачів.
26. Комп'ютерні системи перекладу: основні типи та характеристики.
27. Особливості відтворення фразеологічних одиниць під час перекладу.
28. Еквівалентність та адекватність як загальні перекладознавчі категорії. Рівні й види еквівалентності.
29. Поняття перекладності та неперекладності. Безеквівалентна лексика в теорії перекладу: класифікація та особливості відтворення.
30. Професійні компетенції перекладача.

Формальний і змістовий аспекти слова. Функціонально-стилістична характеристика слова. Морфологічна класифікація слів англійської мови. Поняття продуктивності словотворчих моделей. Продуктивні та непродуктивні, живі та мертві афікси. Словотворча модель, її типи. Словотворча парадигматика. Основні концепції значення слова. Когнітивна семантика. Лексичне значення та семантична структура слова. Діахронний та синхронний підходи до вивчення значення слова.

Словник англійської мови як система. Критерії та шляхи лексико-семантичної систематизації словникового складу. Синонімія, антонімія, гіпонімія; семантичні поля, ідеографічні групи. Найважливіші події в історії британської та американської лексикографії. Власні та запозичені слова в англійській мові. Проблема асиміляції. Типи запозичених мовних одиниць. Регіональна та соціальна варіативність мови. Соціолінгвістичний аспект слова. Основні тенденції зміни значення слова. Вільні словосполучення. Характеристика вільних словосполучень, проблема визначення, критерії та засоби виділення їх у реченні. Стійкі словосполучення. Порівняльна характеристика стійких та вільних словосполучень англійської мови. Основні концепції фразеології та класифікації фразеологічних одиниць.

Базові поняття стилістики: стиль; норма; контекст та його види; образ та образність; синоніми в мові та в мовленні; виразні ресурси мови та стилістичні засоби мовлення. Стилiстична фонетика, графо-фонеміка і графіка. Стилiстична морфологія. Поняття виразного ресурсу та стилістичного засобу на морфологічному рівні. Стилiстичні засоби використання іменників, прикметників, займенників, прислівників, дієслів в англійській мові. Стилiстична лексикологія. Стилiстична диференціація словникового складу сучасної англійської мови. Стилiстичні функції слів високого стилістичного тону (поетизми, архаїзми, книжкові слова, іноземні слова та варваризми). Стилiстичні функції слів зниженого стилістичного тону (розмовні слова, сленг, або інтержаргон, спеціальний сленг, або жаргон, вульгаризми та просторіччя). Стилiстичні функції слів, які не мають лексико-стилiстичної парадигми. Стилiстична класифікація та стилістичне використання фразеології. Стилiстичний синтаксис. Поняття виразного ресурсу та стилістичного засобу на синтаксичному рівні. Виразні ресурси синтаксису, які засновані на редукції базової моделі простого речення (еліпсис, умовчання, номінативні речення, асидентон), на експансії базової моделі (повтор, перелічування, тавтологія, емпатичні конструкції, вставні речення, полісиндетон), на частковій трансформації базової моделі (інверсія, дистантність, обособлення). Стилiстичні засоби синтаксису, які засновані на взаємодії синтаксичних структур в контексті (паралелізм, хіазм, анафора, епіфора), на транспозиції значення синтаксичних структур (риторичне запитання), на транспозиції значення засобів граматичного зв'язку між компонентами речення або реченнями (парцеляція, використання сурядності замість підрядності та навпаки).

Фігури заміщення: фігури кількості – гіпербола, мейозис, літота та фігури якості – метонімія (синекдоха, перифраз, евфемізми), метафора, епітет, антомазія, персоніфікація, алегорія, іронія. Фігури суміщення: фігури тотожності (порівняння, синоніми-заступники, синоніми-уточнювачі) і фігури протилежності (антитеза, оксюморон), фігури нерівності (наростання, розрядження, каламбур, зевгма).

Функціональний стиль: поняття та загальні особливості. Типи функціональних стилів англійської мови та їх основні ознаки.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ІСПИТУ:

Встановлені критерії чинні для оцінювання достатності знань претендентів вступити на навчання на третій (освітньо-науковий) рівень «Доктор філософії» за спеціальністю В11 «Філологія» та спеціалізацією В11.041 «Германські мови та літератури (переклад включно)»

1 Теоретичне питання

Критеріями оцінювання теоретичного питання є: 1) правильність, повнота та системність висвітлення питання, 2) аргументованість теоретичних положень та підтвердження прикладами; 3) володіння понятійним апаратом; 4) знання різних поглядів на наукову проблему, готовність демонструвати власне бачення питання та робити самостійні висновки.

0-10 балів – Відповідь складається з фрагментарних, непослідовних, некоректних відомостей з поставленого питання. Вступник має слабкі навички науково-академічної комунікації (не розуміє (не відповідає на) запитання екзаменатора, пов'язані з обраною спеціалізацією, не зацікавлений у діалозі, який би допоміг виявити об'єктивний рівень готовності до навчання в докторській школі).

11-18 балів – Вступник має загальне уявлення про тему, порушену в іспитовому питанні, але не може розкрити конкретне питання; не має системних знань, потрібних для висвітлення питання; залишає невисвітленими принципові аспекти змісту питання; наводить непереконливі приклади, не може пояснити їхню доречність; не має або має слабкі навички збереження послідовності відповіді та її аргументації; робить неповні або некоректні висновки з заявлених тез неаргументованими та не підтвердженими прикладами; не знає, чи існують (існували) наукові дискусії щодо проблеми, передбаченої питанням або не має власного бачення.

19-26 балів – Вступник дає змістовну й послідовну відповідь на питання білета; володіє термінологічно-понятійним апаратом спеціальності і спеціалізації; демонструє системні знання в передбаченій царині спеціалізації; аргументує відповідь, наводить доцільні приклади (не менше трьох); має навички узагальнення положень відповіді; відповідає на дотичні до питання білета запитання екзаменатора. У той сам час відповідь є вразливою з таких точок зору: не заявлена власна думка про наукову проблему, передбачену питанням білета (-2 бали), відсутні будь-які відомості з історії питання або пов'язаної з ним наукової дискусії (-2 бали), недостатньо аргументів для переконливої відповіді (-2 бали), замало прикладів або вони не є доречними (-1 бал за кожен).

27-30 балів – Відповідь повна, змістовна, чітко структурована, забезпечена необхідними і достатніми аргументами, проілюстрована доцільними прикладами, підсумована вичерпним висновком. Абитурієнт відмінно володіє термінологічно-понятійним апаратом своєї галузі знання, спеціальності й спеціалізації; демонструє знання різних поглядів на порушену в питанні наукову проблему; висловлює власну позицію та обґрунтовує її. Вступник відповідає на дотичні до питання в білеті запитання (не більше двох) екзаменатора; демонструє добре розвинені навички науково-академічної комунікації. Припустимі окремі недоліки: у відповіді є 1-2 неточності (-1 бал), наводить 1 невдалий приклад (-1 бал), не може відповісти або некоректно відповідає на одне з двох можливих питань екзаменатора (-1 бал).

2. Практичне завдання

Критеріями оцінювання практичного завдання є: 1) правильність, точність і повнота виконання; 2) самостійність виконання; 3) здатність практично застосовувати

теоретичні знання задля отримання очікуваного практичного результату.

0-9 балів – Завдання виконане вірно менш ніж або лише на третину. Вступник неодноразово звертається до екзаменатора, потребуючи інструкцій і пояснень щодо змісту завдання й способів його виконання.

10-15 балів – Завдання виконане вірно лише на половину. Вступник неодноразово звертається до екзаменатора, потребуючи інструкцій і пояснень щодо змісту завдання й способів його виконання.

16-20 балів – Завдання виконано вірно більш ніж на половину. Припустимі сім негрубих помилок. Відповідь ґрунтується на достатній теоретичній підготовці, але вступник потребує підказок екзаменатора (до чотирьох), щоб пригадати й застосувати потрібні знання для досягнення вірного результату.

21-26 балів – Завдання виконано вірно майже повністю. Припустимі негрубі помилки (до п'яти). Вступник досить успішно застосовує теоретичні знання для виконання завдання; на прохання екзаменатора коментує і пояснює хід його виконання. Припустимі дві підказки екзаменатора, щоб допомогти вступникові подолати особливі труднощі в розумінні суті завдання, змісту тексту чи спеціального контексту (якщо подібні труднощі виникли).

27-30 балів – Завдання виконано правильно повністю. У результаті припустимі окремі неточності, які не впливають на якість результату. Завдання виконане самостійно, без додаткових роз'яснень і інструкцій екзаменатора. На прохання останнього вступник здатен переконливо обґрунтувати свої дії в ході виконання завдання, а також підтримати науковий діалог з екзаменатором, дотичний до характеру й змісту завдання (обмін думками щодо 2-3 аспектів виконаної роботи).

3. Дослідницька пропозиція (ДП)

Критеріями оцінювання ДП є: 1) її актуальність, 2) практичне значення, 3) наукова новизна, 4) знання стану вивчення наукової проблеми, з якою пов'язана ДП, 5) навички аналізу проблеми і наявних наукових результатів її вирішення, 6) формулювання не поміченого або недостатньо вивченого науковцями аспекту проблеми і власне суті дослідницької пропозиції та очікуваних результатів, 7) володіння навичками академічного письма.*

ДП може бути оформлена як есей обсягом від семи до десяти сторінок тексту на папері формату А4, 14-м кеглем через півтора інтервали, широке вирівнювання, шрифт Times New Roman. На першій сторінці слід обов'язково зазначити ПІБ вступника як одноосібного автора есею, спеціальність і спеціалізацію ДП, email вступника, рік участі у вступній кампанії. Далі слід вказати назву ДП. У тексті есею треба виділити структурні компоненти ДП згідно з наведеними вище критеріями, крім 7).

Також ДП можна вважати академічну публікацію (статтю) вступника за останні три роки, якщо така є і якщо її структура і зміст корелюють з наведеними вище критеріями.

ДП має бути підготовлена заздалегідь і подана на розгляд екзаменаційної комісії не пізніше ніж за один тиждень до призначеного іспиту. Якщо це публікація, то вступник має надати роздруковану копію статті, обов'язково вказавши її вихідні дані.

0-5 балів – актуальність ДП,

0-5 балів – практичне значення,

0-5 балів – наукова новизна,

0-6 балів – знання стану вивчення наукової проблеми, з якою пов'язана ДП,

0-7 балів – навички аналізу наявних результатів вирішення проблеми у відомих

вступникові наукових дослідженнях,

0-8 балів – формулювання не поміченого або недостатньо вивченого науковцями аспекту проблеми і власне суті ДП та *методів* її реалізації,

0-4 балів – формулювання очікуваних результатів,

***** – усі структурні та змістові компоненти ДП мають відповідати базовим вимогам до викладу й змісту наукових статей, з якими вступники мали бути ознайомлені в курсі академічного письма ОР «Магістр». Бали за кожною позицією нараховуватимуться і зніматимуться з огляду на відповідність чи невідповідність викладу структурно-змістових компонентів згаданим вимогам до наукових статей.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Мовознавство

1. Андрушенко О. Вступ до германського мовознавства: Навчальний посібник. Житомир, 2010.
2. Ковбасюк Л. Сучасні лінгвістичні теорії: лекційні, практичні, самостійні модулі та тести: навч.- метод. посіб. Херсон: Вид-во ХДУ, 2008.
3. Материнська О. (у співавторстві з Павличко О., Тимченко Є.) Мовознавча термінологія для германістів. Навчально-методичний посібник. К. 2020.
4. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006.
5. Бацевич Ф. Основи комунікативної лінгвістики. К.: Видавничий центр «Академія», 2004.
6. Задорожний Б. Проблеми загального та германського мовознавства. Львів, 2000.
7. Тищенко К. Метатеорія мовознавства. К., 2000.
8. Єнікеева С. Системність і розвиток словотвору сучасної англійської мови. Запоріжжя: Запорізький державний університет, 2006.
9. Захарова Ю. Інтонаційна організація англійського мовлення. К., 2004.
10. Паращук В. Теоретична фонетика англійської мови. Вінниця, 2004.
11. Полужин М. Функціональний і когнітивний аспекти англійського словотворення. Ужгород, 1999.
12. Кочерган М. Загальне мовознавство. Київ : ВЦ «Академія», 2003.
13. Wardhough R., Fuller J.M. An Introduction to Sociolinguistics. John Wiley & Sons, Inc. 2015.
14. Brutt-Griffler J. World English: A Study of its development. 2002.
15. Chomsky N. You are being lied to. The Disinformation Guide to Media Distortion , Historical Whitewashes and Cultural Myths, 2001.
16. Corpus Pragmatics. A Handbook. Cambridge Univ. Press. 2015.
17. Crystal D. Language and the Internet. Second Edition. Cambridge University Press, 2006.
18. Danesi M. Messages, Signs and Meanings. A Basic Textbook in Semiotics and Communication Theory. Canadian Scholars Press, Inc, 2004.
19. Dialects of English. Edinburgh Univ Press
<https://edinburghuniversitypress.com/series-dialects-of-english>
20. Messages, Signs, and Meanings. A Basic Textbook in Semiotics and Communication. 3rd edition. Volume 1 in the series Studies in Linguistic and Cultural Anthropology. Series Editor: Marcel Danesi, University of Toronto. 2004.
21. Taylor, John H. The Mental Corpus. How Language is represented in the Mind. Oxford Univ., 2012.
22. Tench P. The intonation systems of English. Bloomsbury Publishing, 2015.

23. The Handbook of English Linguistics. Edited by Bas Aarts and April McMahon. 2006.
24. The Handbook of World Englishes. Ed. by Braj B. Kachru, Yamuna Kachru, Cecil L. Nelson. Blackwell, 2006.
25. The Oxford Handbook of Language Evolution. Oxford, 2012.
26. The Oxford Guide to Practical Lexicography. Oxford Univ. Press, 2008.
27. The Routledge Handbook of Sociolinguistics Around the World. 2010.
28. Website of Teun A. van Dijk: Discourse in Society, www.discourses.org/
29. World Englishes. The Study of New Linguistic Varieties. Cambridge, 2008.

Публікації останніх років у журналах “Мовознавство”, “Мовні та концептуальні картини світу”, “Проблеми семантики слова, речення та тексту”, “Іноземна філологія”.

Літературознавство

1. Башляр Г. Фрагменти поетики вогню. Харків: Фоліо, 2004.
2. Бовсунівська Т. Жанрові модифікації сучасного роману. Х., 2015.
3. Бовсунівська Т. Жанрологія: теорія роману. К.: КНУ, 2017.
4. Гадамер Г.Г. Герменевтика і поетика. К.: Юніверс, 2001.
5. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури. К.: Либідь, 2005.
6. Дерріда Ж. Позиції. К., 1997.
7. Домбровський В. Українська стилістика і ритміка. Українська поетика. Дрогобич: Відродження, 2008.
8. Енциклопедія постмодернізму. К., 2003.
9. Іванюк Б.П. Жанрологічний словник. Чернівці: Рута, 2001.
10. Копистянська Н.Х. Жанр, жанрова система у просторі літературознавства. К.: Либідь, 2001.
11. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М. Зубрицької. – Львів: Літопис, 1996.
12. Література. Теорія. Методологія. К.: Києво-Могилянська академія, 2006.
13. Лексикон загального та порівняльного літературознавства. Чернівці, 2001.
14. Літературознавча енциклопедія: У двох томах. Упорядник Ю.І. Ковалів. К.: Академія, 2007.
15. Теорія літератури у Польщі. К: Києво-Могилянська академія, 2008.
16. Тодоров Цветан. Поняття літератури та інші есе. К.: Києво-Могилянська академія, 2006.
17. Фройд З. Вступ до психоаналізу. К., Основи, 1998.
18. Catherine Gallagher and Stephen Greenblatt. Practicing New Historicism, 2020.
19. Greg Garrard. Ecocriticism (The New Critical Idiom), 2011.
20. The Ecocriticism Reader: Landmarks in Literary Ecology, 1996. Available at: <https://www.pdfdrive.com/the-ecocriticism-reader-e24124190.html>
21. Bill Ashcroft et al. The Empire Writes Back, 1989.
22. Bill Ashcroft et al. Post-Colonial Studies Reader: The Key Concepts, 2000.
23. Edward Said. Orientalism, 1978.
24. Denis Walder. Literature in the Modern World, 1990.
25. J.A. Cuddon. A Dictionary of Literary Terms. Penguin Books (any edition, recent is better).
26. Charles E. Bressler. Literary Criticism: An Introduction to Theory and Practice. (4 ed.), 2007.

27. Lois Tyson. Critical Theory Today: A User-Friendly Guide, 1999.
28. Dictionary of Literary Terms & Literary Theory / Ed. J.A. Cuddon. Penguin Books, 1998.
29. The Encyclopedia of the Novel. Ed. By Peter Melville Logan. Blackwell Publishing, 2011.

Історія літератури англomовних країн

1. Анненкова О. Англійська література вікторіанської епохи. К., 2016.
2. Бандровська О. Модернізм між минулим і майбутнім: антропологічний дискурс англійського роману. Львів, 2014.
3. Білик Н. Англійський роман XIX ст.: Вальтер Скотт. Чарлз Дікенс. Роберт Луїс Стівенсон. К., 2020.
4. Блум Г. Західний канон. К., 2007.
5. Бойніцька О. Англійський історичний роман: генеза, розвиток та трансформація жанру. К.: ВПЦ «Київський університет», 2020.
6. Бойніцька О. Інновація та традиція в англійському історіографічному романі межі XX-XXI ст. К., 2016.
7. Бредбері М. Британський роман нового часу. К., 2011.
8. Висоцька Н. Єдність множинного. Американська література к. XX – поч. XXI ст. у контексті культурного плюралізму. К., 2010.
9. Денисова Т. Роман і романісти США XX століття. К., 1990.
10. Денисова Т. Історія американської літератури XX століття. К., 2015.
11. Жлуктенко Н.Ю. Англійський психологічний роман XX століття. К., 1988.
12. Література Англії XX століття. За ред. К.О. Шахової. К., 1993.
13. Література західноєвропейського середньовіччя / За ред. Н. О. Висоцької. К., 2005.
14. Любарець Н. Полікритичний аналіз художньої прози Вірджинії Вулф. К., 2015.
15. Матасова Ю.Р. Архетипна критика художнього тексту. К., 2019.
16. Мегела І. Література європейського Просвітництва К., 2012.
17. Михед Т. Пуританська традиція і література американського ренесансу 1830-1960. К., 2006.
18. Мірошниченко Л. Проекція скептицизму в сучасному британському романі: генеза, традиція, поетика. К., 2015.
19. Наливайко Д.С., Шахова К.О. Зарубіжна література XIX ст. Доба романтизму. К., 1997.
20. Пригодій С.М., Горенко О. Американський романтизм. Полікритика. К., 2006.
21. Торкут Н.М. Англійський Ренесанс в контексті діалогу культур: цінності–сенси–ідентичність. У: Шекспірівський дискурс [гол. ред. Н.М. Торкут]. Запоріжжя, 2013. Вип. 3. С. 3–21.

Перекладознавство

1. Андрієнко Т.П. Стратегії очування й одомашнення в перекладі художнього дискурсу з англійської мови на українську. Київ: Вид-во Київ. міжнародн. ун-ту, 2011.
2. Волченко О.М., Абабілова Н.М. Практичний курс письмового перекладу з

англійської мови: лексичні та граматичні аспекти. Навчальний посібник. Миколаїв: ЧНУ імені Петра Могили, 2023.

3. Енциклопедія перекладознавства. У 4 т. Пер. з англ. за ред.: Іва Гамб'є та Люка ван Дорслара. Вінниця: Нова Книга, 2020.

4. Зорівчак Р.П. Реалія і переклад. Львів: Видавництво при Львівському університеті, 1989.

5. Івасюк О.Я. Теорія і практика віршового перекладу. (На матеріалі творів Маргот Озборн та їх українських перекладів): Навчальний посібник. Чернівці: Рута, 2006.

6. Кальниченко О.А., Подміногін В.О. Історія перекладу та думок про переклад у текстах та коментарях. Частина перша: Загальні питання. Стародавні часи. Навчальний посібник. Харків: Вид-во НУА, 2005.

7. Кальниченко О.А., Полякова Ю.Ю. Українська перекладознавча думка 1920-х – початку 1930-х років: Хрестоматія вибраних праць. Вінниця: Нова книга, 2011.

8. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. Вінниця: Нова книга, 2002.

9. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Навчальний посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003.

10. Кикоть В. М. Образна матриця та переклад поезії. Черкаси: Видавець Ю. Чабаненко, 2020.

11. Коломієць Л.В. Перекладознавчі семінари: актуальні теоретичні концепції та моделі аналізу поетичного перекладу: навчальний посібник. К.: ВПЦ «Київський університет», 2011.

12. Коломієць Л.В. Український художній переклад та перекладачі 1920-30-х років: матеріали до курсу «Історія перекладу»: навчальний посібник/ Л.В. Коломієць. Вінниця: Нова Книга, 2015.

13. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу: Навчальний посібник. Київ: Юніверс, 2002.

14. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства: Підручник. Вінниця: Нова книга, 2008.

15. Корунець І.В. Нарис з історії західноєвропейського та українського перекладу. К.: КДЛУ, 2000.

16. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад). Вінниця: Нова книга, 2000.

17. Кузенко Г. М., Лютянська Н. І. Audiovisual translation: theory and practice: навч. посіб. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2024.

18. Літературна стилістика та перекладацькі стратегії у літературному перекладі: навчальний посібник. Івано-Франківськ. 2024.

19. Мамрак А. Вступ до теорії перекладу. К., 2009.

20. Ребрій О.В. Основи перекладацького скоропису. Вінниця: Нова книга, 2006. 152 с.

21. Стріха М.В. Український художній переклад: між літературою і націєтворенням. К., 2006.

22. Ткачук, В., Чумак, Г. Теорія і практика машинного перекладу: Навчальний посібник до курсу теорії і практики перекладу. Тернопіль: Підручники і посібники, 2006.

23. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. К.: Либідь, 2007.

24. Швачко С.О. Проблеми синхронного перекладу. Навчальний посібник. Вінниця:

Фоліант, 2004.

25. Шмігер Т. Історія українського перекладознавства=A History of Ukrainian Translation Studies: навч. посіб. Шмігер. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2021. 180 с.
26. Albir A., Molina L. Translation Techniques Revisited: A Dynamic and Functional Approach. *Meta: Translators' Journal*. Volume 47, No. 4 (2002), pp. 498 – 512.
27. Dicerto S. Multimodal Pragmatics and Translation: A New Model for Source Text Analysis. London: Palgrave Macmillan, 2018.
28. Handbook of Translation Studies: Volume 5, ed. by Yves Gambier and Luc van Doorslaer. John Benjamins Publishing Company, 2021.
29. Munday J. Introducing Translation Studies: Theories and Applications. New York: Routledge, 2008.
30. Nida E. A., Reybun W. D. Meaning across Culture. New York: Maryknoll, 1981.
31. Newmark, P.A. A textbook of translation. Hertfordshire. Prentice Hall International, 1988.
32. Parks T. Translating Style: A Literary Approach to Translation – A Translation Approach to Literature. 2nd edition. New York: Kinderhook, 2011.
33. Pym A. Exploring Translation Theories. Abingdon: Routledge, 2010. 186 p.
34. Routledge Encyclopedia of Translation Studies. London and New York: Routledge, 2001.
35. The Translation Studies Reader. Vol. 4, ed. by Lawrence Venuti. – Routledge, 2021. 560 p.
36. Translation Practice: підручник англ. мовою / Славова Л. Л., Борисова О. В., Гач Н. О., Кузьміна К. А., Нечипоренко Б. О., Підгрушна О. Г., Трикашна Ю. І. Київ: «ЛОГОС», 2019.

Англійська мова для підготовки практичного завдання в білеті

Література

1. Верба Л.Г. Історія англійської мови. Вінниця: Нова книга, 2006.
2. Верба Л.Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов. Вінниця: Нова книга, 2003.
3. Єфімов Л.П. Стилїстика англійської мови. Вінниця: Нова книга, 2004.
4. Лотоцька К. Стилїстика англійської мови: Навчальний посібник. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2008.
5. Zhukovska V. V. English stylistics: fundamentals of theory and practice. Zhytomyr, Zhytomyr Ivan Franko State University, 2010. 240 p.
6. Nikolenko A.G. English Lexicology: Theory and Practice. Vinnytsya: Nova Knyha, 2007.
7. Baugh A., Cable Th. A History of the English Language. L., Routledge and Kegan Paul, 2008.
8. Bradford R. Stylistics. London: Routledge, 2007. 318 p.
9. Lakoff G., Johnsen M. Metaphors we live by. - London: The University of Chicago Press, 2003.
10. Viney, B. The History of the English Language. Oxford University Press, 2008.
11. Wales K. A Dictionary of Stylistics. (3rd ed.). Routledge, 2014. 478 p.
12. Wells J.C. Accents of English. Cambridge University Press, 1982.

ДОДАТОК А

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

Рівень вищої освіти третій (освітньо-науковий): PhD

Спеціальність В11 «Філологія»

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 0

1. Германське мовознавство і предмет його вивчення. Функціональна типологія германських мов. / Біографічна, міфологічна, культурно-історична школи літературознавства. / Загальні та спеціальні теорії перекладу. Об'єктивні та суб'єктивні аспекти перекладу (на прикладі теорій Г. Вермейера, В. Демецької, Дж. Кетфорда, Ю.Найди, О.Ребрія та ін.).
2. Практично орієнтоване питання, яке включає лінгвістичний або літературознавчий аналіз запропонованого уривку тексту, або лінгвостилістичну інтерпретацію уривку неадаптованого художнього, публіцистичного або наукового тексту.
- 3.
4. Індивідуальна дослідницька пропозиція.

Затверджено на засіданні кафедри англійської філології та перекладу

Протокол № _____ від _____ 20__ року

Завідувач кафедри

_____ Агєєва-Каркашадзе В.О.